

A I-III. kar. kir. járásbíróság.

2381 / szám.

194 4.

A beadványokban
erre a számra kell hivatkozni.

Ezt az idéző végzést
a megjelenéskor fel kell mutatni.

Idéző végzés.

Szabó László Jenő né felperes nek
Szabó László Jenő alperes ellen
~~ideiglenes~~ nőtartás iránt indított perében.

I. A bizonyításról készült jegyzőkönyv beérkezett; ennél fogva a bíróság

II. A bíróság

a szóbeli ^{tárgyalásnak folytatására} tárgyalásra határnapot tűz és felhívja a feleket, hogy
1945. évi augusztus hó 23 napján délelőtt 9 3/4 órakor e bíróságnál
(II. F. u. 70. utca házsám ~~személet~~ 4. ajtószám alatt)
jelenjenek meg, mert ha csak az egyik fél jelenik is meg és kéri a tárgyalás
megtartását, a bíróság a tárgyalást meg fogja tartani és esetleg érdemleges
határozatot is fog hozni (1911. I. t.-c. 445. §).

Budapest , 194 5 évi augusztus hó 9 napján.

Dr. Szilágyi József sk.

.....
járásbíró.

570.

Idézés szóbeli tárgyalásra, kivéve a perfelvételi tárgyalást (Bp. 254., 275. § 2. bek. 446., 475. stb. §).

A váci kir. orsz. tegyművelő könyvnyomdája.

Tekintetes kir. Járásbiróság! Szabó László Ernőné, sz. Dominica Margit felperes által ellenem indított havi 2500 P. ideiglenes nőtartásdíj iránti F. 2381/1944. számú perben, bírói felhívás folytán védekezésemet és bizonyítékaimat a következőkben terjesztem elő: Felperes vétkelenségét az általam csaknem 3 évvel ezelőtt írott önéletrajzomból idézett részletekkel kívánja igazolni. Ezt az életrajzot a bonviván, a szerelmes színész írta tisztelái, rajongói számára, amely szépirodalmi mű, költészet és így nem a való életet ábrázolja, hanem annak csupán égi mása. Tény az, hogy házasságunk - sajnos csak az én részemről - szerelmi házasság volt. Felperes valóban megbabonázott és "ha rá kellett hajolni, úgy éreztem elveszek, foglya vagyok." Hát hogyne babonázott volna meg a színésznő engem a harmadéves jogászt, aki elmentem egy vidéki szintársulathoz titkárnak, hogy megkeresem az alapvizsgákhoz szükséges pénzt, engem, aki vidéken egyszerűségben nőttem fel és a falu tiszta levegőjét szívtam magamba. Felperes ezzel szemben a fél világot bejárt, egy hosszú színésznői multtal rendelkező elvált asszony volt. Valóban szerelmes lettem a színésznőbe és ezt a szerelmet bizony még ma is csak alig tudtam kihagyni. Felperes hozzámjött feleségül, de nem szerelemből, hanem ezt azonban sajnos csak házasságom alatt tudtam meg. Feleségem szelében hosszában híresztelte, hogy csak azért jött hozzám feleségül, mert egy nagy szerelméhez Andrassy nevezetű századoshoz hasonlítottam. Az előadottakból nyilvánvalóan következik, hogy házasságunk kezdettől fogva szerencsétlen volt. Felperest nem szerelem vezette hozzám és ez ki is ütközött belőle. Kibirhatatlanul kötekedő, veszekedő, állandóan botrányt okozó, sértő és megalázó összeférhetetlen természete és magatartása, a házassági békét nem is kereső, de nem is ismerő természete hovatovább lehetetlenné tette számomra felperessel a békés együttélést. Felperes valósággal kiűzdött engem otthonomból és így 1941. évi február hó 10-ike táján kénytelen voltam a Budapest XIV. ker. Ráskay Lea utca 78 szám alatti közös lakásunkat elhagyni. Hatheti különélés után, felperes többszöri hosszas kérésére, miután megígérte, hogy meg fog változni és felhagy örökös veszekedéseivel, botrányokozásaival visszaköltöztem a közös lakásba. Azonban felperes fogadkozásának fogantja nem volt. Együttélésünk továbbra is veszekedésben és békétlenségben merült ki. Sértő magatartása miatt, állandó megalázó viselkedése következtében, megbecsülésemet a legsúlyosabb mértékben aláasta. Az újságárustól kezdve a cselédlányokon és a fűszeresen keresztül, a szomszédok és ismerősök előtt állandóan becsmérolólag nyilatkozott rólam és családomról, ami nemcsak mint férjre, de társadalmi állásomra való tekintettel is mélyen megalázó volt ugyannyira, hogy már vendégeket nem is mertem házukhoz hívni az állandó botrányokozásai miatt. Mindezt eleinte szó nélkül tűrtem, majd kérleltem felperest, hogy változzon meg, de kérleléseimnek csak átmeneti eredménye volt. 1944. évi február hó 11-én felperes elutazott a Kékesre. Távolléte alatt február 18-20-ika körül Simon Lajos öltöztetőm elmondta nekem, hogy felperes 1943. évi augusztus hó 10-ike táján, amikor én Erdélyben tartozkodtam, Földényi Ervin nevezetű újságíró, idegen férfivel a késő éjszakai órákban pezsgőzött lakásunkban, másnap pedig egy idegen férfit rejtegetett felperes közös lakásunkban, aki éjjel 12 órakor távozott el felperestől. Kérdésemre elmondta, hogy mindezt szobalányunktól Bracsók Ilonától hallotta. Amikor Bracsók Ilonát kérdőre vontam, fájdalmasan kellett megállapítanom, hogy feleségem engem durván megcsalt, Bracsók Ilona ugyanis előadta, hogy 1943. szeptember hó 10-én, amidőn én Erdélyben tartozkodtam, egy szombati napon felperes a kora délutáni órákban eltávozott és este 7 óra körül Tihanyi Kamillné közös ismerősünk és egy idegen férfi társaságában - akiről később megtudtam, hogy Földényi Ervin újságíró - érkezett haza és vacsorát rendelt, amit ő a kertben talált föl. 9 óra körül Tihanyiné eltávozott, felperes pedig Földényi Ervinnel együtt fölment a lakásba és pezsgőt vittetett be a szobalánynyal. Kb. másfél órai együttlét után felperes behívta Bracsók Ilonát azzal a megjegyzéssel: "jőjön be Ica, nehogy kifogásolják, hogy egyedül vagyok egy férfivel". Amikor a szobalány belépett, a poharakat az ebédlőasztalon látta, ahol sötét volt és Földényi Ervin a fürdőszobában tartozkodott, felperes pedig feltűnően kipirultan és

látható zavarban ült a hallban. Megjegyezni kívánom, hogy a fürdőszobában nincsen W.C. és azért tünt fel a szobalánynak, hogy az az idegen ur, mit keres ott. Földényi Ervin 11 - 1/2 12 óra között távozott el és feltűnő szívéllyességgel bucsuztak el egymástól. Felperes a taxiba Földényit többször feltűnő kacérsággal megvilágította, majd elinduláskor roppant szívéllyesen integettek egymásnak. Másnap délután felperes kimenőt engedélyezett a szobalánynak az azelőtti szokásaitól eltérőleg azzal, hogy ráér éjjelkor hazajönni. Bracsók Ilona azonban, minthogy nem tudott mit csinálni 1/2-10 - 3/4 10 körül már hazament. Amikor be akart menni felperes szobájába, hogy az ágyát éjszakára elkészítse és a szokás szerint a fürdőkádát kimossa, feleségem az ajtó elé állt és zavartan tiltakozott ellene, hogy bemenjen és akadozva mondta, hogy majd ő elkészíti az ágyat és mindent elintézik, csak vacsorázzon meg gyorsan a szobalány és fekiadjon le, mert ő is lefekszik, rosszul érzi magát. Majd bement a konyhába a szobalánnyal és megvárta, míg az megvacsorázott. Vacsora tartama alatt látható zavarban volt felperes, ami azért is feltűnt már a szobalánynak, mert előzetesen nem engedte, hogy bemerjen a lakásba, holott máskor kivétel nélkül mindig bement szokásos teendőit ellátni. Felperes a konyhából csak akkor ment be a lakásba, amikor a szobalány eltávozott a szobájába, amely feleségem szobája alatt, a szuterrenben van. Bracsók Ilona lefeküdni készülődött, de a felperes szobájából nehéz férfilépteket hallott és így önkénytelenül is figyelni kezdett, majd felment a konyhába és a szobából beszélgetést hallott kiszűrödni. Sokáig várt és 12 óra körül hallotta, hogy egy férfi bucsuzik el felperestől. Másnap a szomszéd Ilona nevezetű szobalánya megkérdezte Bracsók Ilonától: "Mi az, már Te is szeretőket tartasz. Láttam éjjelkor egy férfit eltávozni a házatokból." A továbbiak folyamán azt is megtudtam, hogy felperes a cselédlány, a fűszeres, a hentes és a szomszédok előtt, ha szóba kerültem, akkor "az a tróger" kifejezéssel illetett és beszélt rólam. Családomat pedig a legkegyetlenebb szitkozódások között emlegette: "Az a rothadt családja". A szobalány előtt pedig néhai édesanyámról velem kapcsolatosan kijelentette: "akkor dögölt volna meg az anyja, mielőtt a férjemet a világra hozta." 1943. év őszén, amikor Bulgáriában tartozkodtam, feleségem több ízben azon kívánságának adott kifejezést, hogy bárcsak soha se térnék haza, testvéreimet, de különösen leánytestvéreimet a leggorombább a legdurvább módon becsmérelte. Mihegyt ezt megtudtam, még a felperes hazakerkezése előtt közös lakásunkból elköltöztem és a házassági életközösséget 1944 évi február hó 29-én alperessel megszüntettem. Az elköltözésem és a történekről való tudomásszerzés ideje között néhány nap eltelt. Az első felindulás után kissé lehiggadtam. Lakást béreltem ki magamnak és február 29-én összpakkoltam a elköltöztem. Emberileg azt hiszem nagyon érthető, hogy fájjt otthagyni azt a lakást, amelyben csaknem 5 esztendő tölöttem el s amelynek minden csecsebecsését, díszét nehéz munkával keresett pénzemen vásároltam. De még jobban fájjt a csalódás. Bucsuznom kellett az eltöltött 10 évtől és a bucsuzás pillanatában elfelejti az ember a sok keserűséget, amit elszenvedett. Ilyen hangulatban, ilyen lelki állapotban irtam meg a szóbanforgó bucsulevelet. Bár érzélgős hangulat fogott el, ez a levél mégsem enged másra következtetni, csupán az elmúlt évekre való emlékezésre. Ez a levél nem megbocsájtás. Hiven kifejezi lelkiállapotomat, hogy nem gyűlölöm felperest azért, amit tett, csupán végtelenül nagy fájdalmat okozott nekem. A fiatalságomra való emlékezéstől áthatva irtam felperesnek és kifejeztem levelemben azt, hogy nem gyűlölettel, vagy finoman kifejezve haraggal jövök el, hanem a konzekvenciát levonva azzal a ténymegállapítással, hogy a történekr után többé nem ismerhetem felperest, vele együtt nem élhetek. Minthogy felperes nem tartozkodott Budapesten, otthagytam részére 500 Pengőt az együttélésünk alatt felmerült költségekre, az esetleges orvosi költségekre és azért is, mert nagyon jól ismerem felperes természetét és számolnom kellett azzal, hogy másnap Á az egész várost azzal fogja telekürtölni, hogy én egy fillért sem hagytam ott, még a villany-, gáz- vagy telefonszámlát sem fizettem ki. Ezt pedig nem engedhettem meg társadalmi állásomra való tekintettel, annál is inkább nem, mert ez rendkívül ártott volna hírnevemnek. A színész a tisztelői és a nagyközönség előtt mindig ideális magasságban áll. Ha a publikum ennek ellenkezőjéről győződik meg, abban a pillanatban elveszítette a színész a varázsát és lezuhan a földre és többé senkit sem fog érdekelni. Ezzel az általános tömegpszichológiai tünettel kellett számolnom és azért kénytelen voltam felperes-

resről pillanatnyilag úgy gondoskodni legalább is néhány hétig, amíg
álmát megvalósítja és újra színpadra lép vagy egyéb kereseti lehetőséget
talál - bár jól lehet kizárólag felperes hibájából szakadt meg az együtt-
élés - hogy a közönség ne találhasson semmi kivetnivalót, semmi eszmény-
képéhez nem illő tünetet cselekedetemben. Mindezeknek ismeretében küldtem
felperesnek kifejezett kérésére még március hónapban a felmerült gyógy-
kezelési díjak fedezésére 300 Pengőt. Majd április 1-én elküldöttem Simon
Lajos öltöztetőmet felpereshez azzal, hogy a beérgert rádiót nem veszem
meg, mert újabb és újabb, házasságunkat súlyosan sértő és megalázó tette-
iről voltam kénytelen tudomást szerezni s egyszersmindenkorra mindennemű
még házassági együttélésünk tartama alatt esetleg felmerült és felmerülő
költségekre 500 Pengőt küldök azzal, hogy: "Gazdálkodjon ennyiből, mert
tőlem többet nem kap, mivel kénytelen voltam megállapítani, hogy minden-
féle, még ideiglenes gondoskodásomra is értelmetlen, - tudomásomra jutot-
tak időközben olyan tényei, amelyekkel nemcsak a női tisztességet és hü-
séget sértette meg, de engem a legsúlyosabb mértékben megalázott és egye-
nesen nevetségessé tett. Fenti üzenetemre felperes megfenyegetett, hogy
ne merjek vele az utcán találkozni, mert olyan botrányt fog csinálni,
hogy évekig nem léphetek színpadra, mondja meg Lajos, nagyon meg fogja
keserülni azt, amit tett "akkor én intéztem el, de most fel fogom jelen-
teni a rendőrségen, meg a katonai parancsnokságon és be fogom bizonyítani,
hogy nem játékpisztollyal lövöldözött és Hadnagy ur ezért nagyon meg
fogja ütni a bokáját. Mondja meg a Művész urnak, hogy mint színész is
mehet a sz.rba, van még nekem egy - két jóbarátom, majd elintézem én a
Művész urat." Amikor Simon Lajos felperesnek üzenetét elmondta, vélet-
lenül meghallotta Bracsók Ilona háztartási alkalmazottam is, aki fel volt
háborodva és most már teljes mértékben felvilágosított arról, hogy fel-
peres a házassági kötelességek szándékos és súlyos megsértésének egész
sorozatát követte el. Elmondta, hogy 1943. augusztus utolsó vagy szept-
ember első napjaiban, abban az időtájtban, amikor felperesről Földényi
Ervin ujságíró a Mőzi Ujságban fényképes riportot írt, felperes kijelen-
tette: "Meglátja Ica, még nagy színésznő leszek." Amikor Bracsók Ilona
megkérdezte, hogyan gondolja Nagyságos Asszony, hogy nagy színésznő lesz?
a Nagyságos Asszony "azt válaszolta: "Részvénytársasági alapon, ahogy a
többiek csinálják, szeretője leszek az ujságírótól, a rendezőn keresztül
az igazgatóig mindenkinek." Nem átallotta felperes ezt a kijelentését
többiben is megismételni Simon Lajos öltöztetőm előtt is. Ez az egyetlen
mondat fényt vet felperes egész lelki világára, erkölcsi lényére, egyéni-
ségére és a házasság szentségéről alkotott véleményére. A felperesnek ez
az egyetlenegy kijelentése is teljesen elegendő vétkessége megállapítá-
sához az állandó bírói gyakorlat szerint, amely kimondja, hogy a házasság
intézményének erkölcsi tartalmánál fogva a házastársak a kétségkívül er-
kölcstelennek tekintendő bensőbb szerelmi viszony fenntartása nélkül is
kerülni kötelesek minden olyan magatartást, amely a házastársi hűség iránt
alapos kétely támasztására alkalmas. /K. 1936. IV.28. P.III.6079/1937/
Ezek után már nem is csodálkozhattam, amikor házunk barátai, vagy teljesen
ismeretlen emberek suttogva be zéltek előttem felperesről, nem csodálkozh-
hattam többé a csipős megjegyzéseken és azon sem, amikor megtudtam, hogy
felperes idegenek előtt is oly alapos gyanút keltő magatartást tanusított,
hogy abból arra vagyok kénytelen következtetni, hogy feleségem engem évek
hosszu során át durván megcsalt. Megtudtam ugyanis, hogy 1942. nyarán
Keszthelyi László főhadnagyhoz fűzte felperest olyan **szoros** szerelmi kap-
csolat, amely Keszthelyi és a feleségem közötti viszonyra enged következt-
etni. Keszthelyi főhadnagy az egyik honvédkórházban feküdt sebesülten.
Feleségem a nyár folyamán több ízben meglátogatta. Virágot, süteményt,
stb. vitt Keszthelyinek. Amikor tudomást szereztem erről, még külön meg
is dicsértem, hogy ilyen lelkesen tesz eleget honleányi kötelességének
és örültem, hogy feleségem ilyen kiváló magyar asszony. Később július -
augusztus hónapokban Keszthelyi mint lábadozó beteg, már ki is járhatott
a kórházból, hozzánk is eljött vacsorára, így jó barátságra kerültünk.

Majd augusztus vége felé én Németországba és Olaszországba elutaztam tanulmányútra, itthon pedig feleségem minden áldott nap délben majd este, olykor délben és este is, vendégül látta a már felgyógyult Keszthelyi főhadnagyot. Nagy vacsorázgatásokat rendeztek. A pezsgős vacsorák az éjszakába nyultak. Olyan erős érzelmi kapcsolat fűzte felperesét Keszthelyihez, hogy emiatt barátnőjével Balán Sylviával össze is vezett, mert Keszthelyi hozzá is eljárt. Amikor szeptember 15-ike körül Olaszországból hazaérkeztem, ennek örömeire felperes házunk barátai számára vacsorát rendezett. Vacsora utáni tánc alkalmával, de már elutazásom előtti időben is feltűnt nekem felperes viselkedése Keszthelyi főhadnaggal szemben. Olyan szorosan hozzásimult és általában úgy viselkedett, ami a legintimebb kapcsolatokra engedett következtetni. Majd az egyik sötét szobába ültek le kettesben és beszélgettek, nem gondolván arra, hogy valaki esetleg meghallhatja. Dienes Gyuláné tüzérőrnagy felesége, házunk régi barátja véletlenül végighallgatta beszélgetésük egy kis töredékét és ezt most elmondta nekem, Keszthelyi a történetek miatt röstelkedett a feleségem előtt: "elcsúsznék a szégyentől, ha Laci rájönne arra, hogy mi van közöttünk", feleségem bátorította: "Ettől ne féljen, sohasem fog sem fog még csak sejteni se semmit, Lacit én úgy vezetem, ahogy én akarom". Ezek után nem lepett meg, amikor megtudtam, hogy feleségem nemcsak Keszthelyivel csalt meg durván, hanem Szentkirályi ejtőernyős főhadnagy is jelentős szerepet játszott életében. Szentkirályi szintén sebesült volt és kórházban feküdt, feleségem épúgy meglátogatta őt is. Kedveskedett édességgel, virággal neki. Felgyógyulása után őt is meghívta házunkhoz és amikor én kenyérkeresés céljából távol voltam otthonomtól, Szentkirályi főhadnagy is állandó vacsorázó vendége volt felperesnek, őt szintúgy pezsgőztette fél éjszakákon át feleségem és a vacsorázgatásokhoz mélyen kivágott pongyoláját vette fel. Ha táncoltak, amilyen szorosan csak lehetett, hozzásimult. Leánytestvéreim és idegenek megbotránkoztak viselkedésén. S amikor Szentkirályi főhadnagy idegen társaságban ~~vá~~ volt, kérkedve és engem mélyen megszégyenítve, megalázva mesélte el, hogy viszonya volt feleségemmel. Szentkirályi főhadnagy ezen kijelentését saját baráti körömben is megtette. Sajnos azonban ezekről csak a legutóbbi napokban szereztem tudomást Gelencsér Ferenc repülőszázados útján. Ugyanígy járt el Földényi ujságíró is, aki kérkedve, hencegve adta le a Negresco kávéházban, hogy Szilássyné vacsorára hívogatja, pezsgőzteti őt. Házasságunk tartama alatt nagyon sok esetben meg szégyenülve kellett tapasztalnom, hogy feleségem tulságosan szabatosan viselkedik és viselkedését öltözködésében is követi. Gyakran kellett figyelmeztetnem őt arra, hogy nem illik vendégeket, idegeneket hiányos öltözékben, mélyen kivágott fürdőruhákban, szétnyíló pongyolában fogadni, mert annyira ment már, hogy a legintimebb női ruhadarabja, vagy épen a melle is kilátszott. Sajnos azonban minden figyelmeztetésem eredménytelen maradt, sőt olykor annyira frivol volt már, hogy alsó fehérnemű nélkül, szétnyíló pongyolában, szétvetett lábakkal ült le és beszélgetett idegenekkel és a szobalány és Simon Lajos öltöztető voltak kénytelenek többizben a szégyentől megalázottan és engem is megalázva, figyelmeztetni őt arra, hogy a Nagyságos Asszony legintimebb testrészének szőrzete is kilátszik. Én szerettem feleségemet. Sajnos felperes azonban sokszorosan és nagyon durván megcsalt, házastársi kötelességét igen gyakran s igen súlyos mértékben megsértette, ezzel házasságunkat annyira feldulta, hogy az együttélés lehetetlen lett számomra. De nemcsak erkölcsseiben és érzelmeiben volt hűtlen és tisztességtelen, hanem a vagyoni érdekü ügyeiben is. Ahelyett, hogy segített volna nekem a nehéz munkában megszerzett kis vagyonunkat megőrizni, vagy épen gyarapítani, minden cselekedete és tette arra irányult, hogy az általam szerzett jövedelemből minél többet tudtommal vagy anélkül, magának szerezhessen meg. Sohasem gondolt arra, hogy ez a mienk, hanem valóságos rögeszmével és olykor egészen tisztességtelen módon kutatgatott, hogy mennyi pénz van a háznál, mennyit kerestem, hogyan állunk anyaggal stb.- stb. Különélésünk alatt ez év márciusának végén Somogyi szücsstől kaptam egy számlát, hogy fizessem ki a feleségem által vásárolt tüzróka árát 500 Pengőt.

resről pillanatnyilag úgy gondoskodni legalább is néhány hétig, amíg
álmát megvalósítja és újra színpadra lép vagy egyéb kereseti lehetőséget
talál - bár jól lehet kizárólag felperes hibájából szakadt meg az együtt-
élés - hogy a közönség ne találhasson semmi kivetnivalót, semmi eszmény-
képéhez nem illő tünetet cselekedetemben. Mindezeknek ismeretében küldtem
felperesnek kifejezett kérésére még március hónapban a felmerült gyógy-
kezelési díjak fedezésére 300 Pengőt. Majd április 1-én elküldöttem Simon
Lajos öltöztetőmet felpereshez azzal, hogy a beígért rádiót nem veszem
meg, mert újabb és újabb, házasságunkat súlyosan sértő és megalázó tette-
iről voltam kénytelen tudomást szerezni s egyszersmindkorra mindennemű
még házassági együttélésünk tartama alatt esetleg felmerült és felmerülő
költségekre 500 Pengőt küldök azzal, hogy: "Gazdálkodjon ennyiből, mert
tőlem többet nem kap, mivel kénytelen voltam megállapítani, hogy minden-
féle, még ideiglenes gondoskodásomra is értelmetlen, - tudomásomra jutot-
tak időközben olyan tényei, amelyekkel nemcsak a női tisztességet és hü-
séget sértette meg, de engem a legsúlyosabb mértékben megalázott és egye-
nesen nevetségessé tett. Fenti üzenetemre felperes megfenyegetett, hogy
ne merjek vele az utcán találkozni, mert olyan botrányt fog csinálni,
hogy évekig nem léphetek színpadra, mondja meg Lajos, nagyon meg fogja
keserülni azt, amit tett "akkor én intéztem el, de most fel fogom jelen-
teni a rendőrségen, meg a katonai parancsnokságon és be fogom bizonyítani,
hogy nem játékpisztollyal lövöldözött és Hadnagy ur ezért nagyon meg
fogja ütni a bokáját. Mondja meg a Művész urnak, hogy mint színész is
mehet a sz.rba, van még nekem egy - két jóbarátom, majd elintézem én a
Művész urat." Amikor Simon Lajos felperesnek üzenetét elmondta, vélet-
lenül meghallotta Bracsók Ilona háztartási alkalmazottam is, aki fel volt
háborodva és most már teljes mértékben felvilágosított arról, hogy fel-
peres a házassági köteleességek szándékos és súlyos megsértésének egész
sorozatát követte el. Elmondta, hogy 1943. augusztus utolsó vagy szept-
ember első napjaiban, abban az időtájban, amikor felperesről Földényi
Ervin újságíró a Mozi Újságban fényképes riportot írt, felperes kijelen-
tette: "Meglátja Ica, még nagy színésznő leszek." Amikor Bracsók Ilona
megkérdezte, hogyan gondolja Nagyságos Asszony, hogy nagy színésznő lesz?
a Nagyságos Asszony "azt válaszolta: "Részvénytársasági alapon, ahogy a
többiek csinálják, szeretője leszek az újságírótól, a rendezőn keresztül
az igazgatóig mindenkinek." Nem átállotta felperes ezt a kijelentését
többiben is megismételni Simon Lajos öltöztetőm előtt is. Ez az egyetlen
mondat fényt vet felperes egész lelki világára, erkölcsi lényére, egyéni-
ségére és a házasság szentségéről alkotott véleményére. A felperesnek ez
az egyetlen kijelentése is teljesen elegendő vétkessége megállapítá-
sához az állandó bírói gyakorlat szerint, amely kimondja, hogy a házasság
intézményének erkölcsi tartalmánál fogva a házastársak a kétségtől er-
kölcstelennek tekintendő bensőbb szerelmi viszony fenntartása nélkül is
kerülni kötelesek minden olyan magatartást, amely a házastársi hűség iránt
alapos kétely támasztására alkalmas. /K. 1936. IV.28. P.III.6079/1937/
Ezek után már nem is csodálkozhattam, amikor házunk barátai, vagy teljesen
ismeretlen emberek suttogva be zéltek előttem felperesről, nem csodálkozh-
hattam többé a csipős megjegyzéseken és azon sem, amikor megtudtam, hogy
felperes idegenek előtt is oly alapos gyanút keltő magatartást tanusított,
hogy abból arra vagyok kénytelen következtetni, hogy feleségem engem évek
hosszu során át durván megcsalt. Megtudtam ugyanis, hogy 1942. nyarán
Keszthelyi László főhadnagyhoz fűzte felperest olyan ~~szoros~~ szerelmi kap-
csolat, amely Keszthelyi és a feleségem közötti viszonyra enged következt-
etni. Keszthelyi főhadnagy az egyik honvédkórházban feküdt sebesülten.
Feleségem a nyár folyamán többiben meglátogatta. Virágot, süteményt,
stb. vitt Keszthelyinek. Amikor tudomást szereztem erről, még külön meg
is dicsértem, hogy ilyen lelkesen tesz eleget honleányi kötelességének
és örültem, hogy feleségem ilyen kiváló magyar asszony. Később július -
augusztus hónapokban Keszthelyi mint lábbadozó beteg, már ki is járhatott
a kórházból, hozzánk is eljött vacsorára, így jó barátságba kerültünk.

47,000 Pengőért egy repülőgépet, amelyet honvédelmi célra odaajándékoztam s mint ilyen nemzetnek adott ajándék feltétlenül levonandó a keresetemből. Az előző évi adóra befizettem 13,000 Pengőt. Ha még levonjuk jövedelmemből az adóhivatal illetőleg a Pénzügyminiszterium által engedélyezett 40 %-os regieköltséget, ugyanis ezen összeg feltétlenül levonásba helyezendő, mert a jövedelemszerzés alkalmából ezek mint készkiadások jelentkeztek. A 40 %-os regieköltség mintegy 40 - 45,000 Pengőt tesz ki. Ha a költségtényezőket összeadjuk, akkor jövedelmemet már meg is haladták a kiadásaim. Épen ezért volt szükség arra, hogy 29,000 Pengős kölcsönt vegyek fel, az elmúlt évben, amely szintén levonásba helyezendő. Ezen 29,000 Pengős tartozásom még a mai nap folyamán is fennáll a Nemzeti Hitelintézetnél. Nem felel meg a valóságnak azon felperesi tényállítás sem, hogy együttélésünk ideje alatt én heti 500 Pengőt adtam volna háztartási költségeknek a fedezésére. Házasságunk alatt a legutóbbi időkben átlagosan havi 700 Pengőt adtam át felperesnek a háztartási költségek fedezésére. Állandó birói gyakorlat, hogy a nőt ideiglenes tartás címén csak a szükséges tartás illeti meg /1 G.662/1902 Dt. 3 F. XXIV. 161/. Ennek megállapításánál feltétlenül figyelembe veendő az, hogy egyetlen vagyonom a budapesti XIV.ker. Rásfay Lea utca 78. szám alatt lévő 4 szobás családi házam és annak berendezése, amelyet jelenleg felperes lakik egyedül és az ebből származható jövedelem lenne pillanatnyilag az egyetlen keresetem. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy én ez év január-februárjában 60,000 Pengőt kerestem volna, mert az összes keresetem ez évben eddig 50,000 Pengőt tesz ki, Ebből azonban még együttélésünk alatt 10,000 Pengőt felperes költött önmagára ruházkodásaira. A megmaradt 40,000 Pengőből, ha levonjuk a felmerült regieköltségeket és levonjuk az adót valamint adósságom törlesztésére és fedezésére fordított összegeket, akkor nekem csak alig-alig marad valami. Es ezen megmaradt csekély összegből voltam kénytelen én magamnak lakást berendezni és vagyok kénytelen lakbért fizetni. 1944. évi március 1. óta pedig egyetlen fillért sem kerestem. Ha ezt mind figyelembe vesszük, akkor ha még meg is állapíthatók a kereseti jogalap, az előadottak alapján még 150 Pengő tartásdíj sem illeti meg felperest, nem hogy havi 2500 Pengő. Az összegszerűsége vonatkozó igazolásaimat szükség esetén kívánatra fel fogom mutatni. Tanuimat és bizonyítékaimat a következőkben jelölöm meg: 1. Bracsók Ilona háztartási alkalmazott, Bpest II. Ezredes u.13. 2. Simon Lajos színházi öltöztető, Bpest VII.Nefelejts u.44. 3. Mózsa Ilona háztartási alkalmazott, 4. Gelencsér Ferenc repülőszázados, Bpest II.Márvány u.28. 5. Balán Sylvia cégvezetőnő, Bpest VIII.Scitovszky tér 3., 6. Diénes Gyuláné örnagy neje, Bpest V.Szt. István körút 7., 7. Kinzly Mária háztartásbeli, Bpest XIV.Ráskay Lea u.80., 8. Tihanyi Kamill bányafelügyelő, Bpest XIV.Ráskay Lea u.82. Szükség esetén azon körülményre, hogy hogyan szidalmazott engem és családomat és hogyan becsmérelt állandóan felperes tisztelettel kérem még a következőket tanukként megidézni és kihallgatni. 9. Kinzly Józsefné háztartásbeli Bpest XIV.Ráskay Lea u.80. 10. Nins Márton altiszt Felsőgalla, 11. dr. Kass Ivorné fővárosi ügyész neje, Bpest II.Bimbó u.12. Jelen kérvényemért díját és költségeit 2000 Pengőben kérem felperessel szemben megállapítani. Tisztelettel Szabó László Ernő. A tekintetes budapesti I-III.ker. kir. Járásbiróságához! Kérvénye: Szabó László Ernő felperesnek képv: Dr.Folly József ügyvéd Budapest V.Alkotmány u.31. Szabó László Ernőné sz.Dominica Margit felperes elleni havi 2500 Pengő ideiglenes nőtartásdíj tőke és jár. iránti perében birói felhívás folytán védekezése és bizonyítékainak előterjesztése tárgyában. P.2381/1944.számhoz. Perérték: 90,000 Pengő.

Amikor a számlát ki akartam fizetni, Bracsók Ilona elmondotta, hogy december első felében történt egy alkalommal, amikor akaratlanul végighallgattam felperesnek Somogyi szüccsel folytatott telefonbeszélgetését, amelyben arra kérte meg a szücsöt, hogy mondja nekem azt, hogy a bundacsináltatás 900 Pengőbe került és így benne lesz a tüzrókagallér ára is, mert csak ebben az esetben veszi meg. A valóságban a bundacsináltatás 400 Pengőbe került, a tüzrókagallér 500 Pengőbe. En a feleségem által kért 900 Pengőt, kifizettem saját kezeibe s most újra követelte a tüzrókagallér árát 500 Pengőt. Jellemző felperesre mentalitására még a következő kis történet, amelyet Simon Lajos öltöztető fentiekkel kapcsolatosan mondott el. 1943. télutóján, amikor a Pasaréti uti filmgyárban dolgoztam, felperes felhívta öltöztetőmet telefonon és rendkívül izgatottan, mindenre, amit szent kérte, hogy az én tudtomon kívül jöjjön ki a filmgyárból, mert életbevágóan fontos ügyben akar vele beszélni. Amikor megérkezett felperes, öltöztetőm esküjét arra kicsikarni arra, hogy nem mondja el nekem azt, amit most fog megtudni, majd becsületszavát vette és két kiskulcsot adott át az öltöztetőmnek azzal, hogy a kulcsokat furcsa és szokatlan módon, amikor én reggel a fürdőkádban voltam, a fürdőszoba ajtaján függő nadrágomból vonalzóval kiemelte és ezt a két kulcsot, amelyek egy karikán a többiek között szijjon függtek, levágta, hogy kinyithassa a szekrényemben Wertheim lakattal ellátott neszszeremet, amiben a pénzt és egyéb fontos értékeket tartottam. Sajnos én sohasem számolgattam a pénzemet, de a fent előadottak alapján gyanúval vagyok kénytelen élni, feltételezve azt, hogy nem pusztán szórakozásból választotta a kulcselvételek ilyen módját és nem lett volna annyira izgatott és nem lett volna szükség az öltöztetőm esküjére vagy becsületszavára. Ez év áprilisának első napjaiban, közvetlen Kolozsvárra való elutazásom előtti időben, felperes szomszédjától Kinzly Mária-tól tudtam meg, hogy felperes különválásunk ideje óta sem tanusít épügy mint azelőtt férjes nőhöz illő magaviseletet. Ejfél körül jár haza, meglehetősen illuminált állapotban, sőt már annyira megy, hogy ezzel családom és magam jó hírnevét a legtéljesebb mártékban nemcsak veszélyeztetni, de egyenesen tönkre is teszi, ha véletlenül nem tette volna tönkre. Az első bombatámadások ideje alatt történt, hogy felperes mint légoltalmi parancsnok riasztás után még mindig nem tartozkodott odahaza és az óvóhely kulcsa pedig nála volt. A környékbeli házakból az emberek összegyülekeztek az óvóhely előtt, bemenni azonban nem tudtak. Jóval a riadó után jött haza felperes 1/2 11 - 11 óra körül ittasan és kért elnézést az ottlevőktől, azzal mentegetődzött, hogy bár nagyon sietett, de nem tudott idejönni, amire Tihanyi Kamill bányaalgazgató megjegyezte, hogy: "ilyen állapotban aligha siethetett Nagyságos Asszony, adja ide az óvóhely kulcsát és feküdjön le, hiszen alig áll a lábán." Állandó birói gyakorlat, hogy a nő férjétől tartást csak abban az esetben jogosult követelni, ha a különélést sérelmes viselkedésével kizárólag a férj okozta. Ha azonban a házastársi együttélést megszakítását előidéző tényekre a nő is okot szolgáltatott, avagy a házastársak közötti meghasonlást, türehetetlen viselkedésével a nő is idézte elő, különösképen pedig, ha egyedül a nő magaviselete szolgáltatott okot a különélésre, férjétől ideiglenes tartásdíjat nem követelhet. Az előadottakból pedig tényként állapítható meg, hogy a házassági együttélés megszakítását kizárólag felperes idézte elő szándékos és súlyos házassági köteleességét sértő magaviseletével, sorozatosan elkövetett durva megalázásaival, magam és családom jó hírnevének, becsületének súlyos becsületesével, sőt ugyanazt a magatartást tanusította felperes a házassági együttélésünk megszakítása utáni időben is., egészen a legutóbbi időnkig. Tehát, ha még is felperes szolgáltatott volna okot az együttélés megszakítására, akkor sem illetné meg tartásdíj, minthogy arra időközben újra és újra érdemtelené vált. Az előadott és a felperes által elkövetett házasságsértő tények bármelyike is tökéletesen elenyészik az ideiglenes tartásdíj jogalapját. Azon nem várt esetre, ha a tekintetes kir. Járásbíróság mindezek ellenére nem utasítaná el felperest alaptalan keresetével fölös óvatosságból tisztelettel előterjesztem az alábbiakban az összegszerűsége vonatkozó tényállításaimat és védekezésemet: Nem felel meg a valóságnak a felperes azon kereseti tényállítása, miszerint én az 1943. évben csaknem egynegyedmillio pengőt kerestem. 1943. évi keresetem 110,000 Pengőt tett ki. Ezen 110,000 Pengő jövedelemből vettem